

MINISTERUL ECONOMIEI si FINANTELOR

Agentia Nationala de Administrare Fiscala

Directia generala de solutionare a contestatiilor

Decizia nr. / .2008

privind solutionarea contestatiei depusa de **SC X SRL** inregistrata la
Agentia Nationala de Administrare Fiscala
sub nr.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Autoritatea Nationala a Vamilor prin adresa nr. inregistrata la Ministerul Economiei si Finantelor- Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr. asupra contestatiei depusa de SC X SRL.

Societatea contesta suma totala de 1 lei din care suma de lei reprezinta TVA in vama si suma de lei reprezinta majorari de intarziere aferente, stabilita prin decizia pentru regularizarea situatiei nr. emisa in baza procesului verbal nr..2007, incheiate de reprezentantii Autoritatii Nationale a Vamilor.

Chiar si in raport de data emiterii deciziei pentru regularizarea situatiei, 17.10.2007, contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, fiind inregistrata la Autoritatea Nationala a Vamilor in data de 15.11.2007, conform stampilei aplicata de Serviciul registratura pe originalul contestatiei.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art.205, art. 207 si 209 alin. 1 lit. b din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulate.

I. Prin contestatia formulata societatea arata ca potrivit prevederilor art. 284 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei operatiunile vamale initiate sub regimul prevazut de reglementarile vamale anterioare intrarii in vigoare prezentului cod se finalizeaza potrivit acelor reglementari, astfel ca pentru operatiunile de antrepozitare derulate sunt aplicabile prevederile Legii nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001, in vigoare la data initierii operatiunilor vamale respective, iar trimiterile organelor vamale la Legea nr. 86/2006 si regulamentul de aplicare a acesteia sunt neintemeiate si nu pot fi primite.

Societatea arata ca o parte din bunuri au fost sustrate de catre doi dintre asociatii francezi, impotriva carora a fost depusa plangere penala la organul de politie competent care efectueaza cercetari sub aspectul savarsirii infractiunii de furt de catre cei doi asociati.

Societatea arata ca sunt aplicabile prevederile art. 143 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei in sensul ca persoanele care au savarsit sustragerea devin debitorii obligatiei vamale.

Societatea arata ca organele vamale nu au tinut cont de cele de mai sus desi aveau obligatia de a-si exercita rolul activ si de a stabili cu certitudine existenta sau inexistenta obligatiilor fiscale.

Societatea arata ca la data intocmirii declaratiilor vamale de antrepozitare reglementarile fiscale exonerau in mod expres regimurile vamale suspensive de la plata taxei pe valoarea adaugata, conform art. 131 alin 2 si alin 4 din Codul Fiscal.

De asemenea societatea arata ca potrivit art. 144 alin 1 lit a din Codul Fiscal este scutita de la plata taxei pe valoarea adaugata pentru livrarea de bunuri amplasate intr-un antrepozit vamal.

Societatea arata ca din coroborarea prevederilor art. 142 lit a din Codul Fiscal cu prevederile art. 141 alin 2 lit b din acelasi act normativ rezulta ca sunt scutite de TVA livrarile de bunuri efectuate de producatorii agricoli.

Referitor la majorarile de intarziere societatea arata ca atata timp cat debitul nu exista, pe cale de consecinta nici accesoriul nu exista.

De asemenea, societatea arata ca majorarile de intarziere nu sunt calculate legal intrucat debitul principal nu ajunsese la scadenta si nu a fost respectat modul de calcul prevazut la art. 120 din Codul de procedura fiscala referitor la ziua de plecare in calculul majorarilor.

Societatea solicita admiterea contestatiei.

II. Prin decizia pentru regularizarea situatiei nr. emisa in baza procesului verbal nr., incheiate de reprezentantii Autoritatii Nationale a Vamilor s-au constatat urmatoarele:

Organele vamale au constatat ca societatea contestatoare a solicitat si obtinut prin cererea de autorizare pentru functionarea unui antrepozit vamal de tip E nr. , inregistrata la Biroul vamal Brasov, autorizatia de antrepozit vamal nr. , avand ca termen de depozitare 12 luni de la data emiterii acesteia.

De asemenea organele vamale arata ca societatea a obtinut aprobarea de la obligatia garantarii datoriei vamale nr. cu valabilitate pana la data de 31.12.2006.

Organele vamale au constatat ca un numar de 8 declaratii vamale de antrepozitare depuse in perioada 2005-2006, inregistrate la Biroul vamal Brasov sub nr. nu au fost incheiate cu o noua destinatie vamala, in termenul stabilit de autoritatea vamala.

De asemenea, organele vamale precizeaza ca pentru operatiunile in cauza nu s-a solicitat de catre societatea prelungirea termenelor de inchidere a operatiunilor, fiind depusa la data de 10.10.2006 o adresa la Biroul vamal Brasov prin care aceasta informeaza cu privire la

sustragerea a 6 tractoare marca Fend si doua elevatoare marca Manitou, de catre unul din asociatii societatii.

Organele vamala au constatat ca societatea, detinatoare a antrepozitului vamal si titulara a operatiunii de antrepozitare, nu a respectat prevederile art. 104 lit b din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, respectiv art. 122 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei si art. 170 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001.

Organele vamale au constatat, referitor la declaratiile vamale de antrepozitare nr. ca datoria vamala a luat nastere prin sustragerea de sub supraveghere vamala a marfurilor supuse drepturilor vamale de import, la momentul sustragerii, conform art. 225 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei.

Referitor la declaratiile vamale de antrepozitare nr. , organele vamale au constatat ca societatea nu a incheiat regimul vamal de antrepozitare in termenul acordat de autoritatea vamala, respectiv pana la data de 31.12.2006, drept pentru care in conformitate cu prevederile art. 155 alin 2 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 a incheiat din oficiu regimul vamal suspensiv.

Organele vamale arata ca in acest caz datoria vamala ia nastere conform art. 144 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, respectiv art. 226 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, la momentul in care societatea nu si-a indeplinit una din conditiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate marfurile, respectiv 01.01.2007.

Organele vamale au calculat in sarcina societatii suma de lei reprezentand TVA in vama si suma de lei reprezentnd majorari de intarziere aferente.

Majorarile de intarziere pentru drepturile vamale aferente bunurilor sustrate de la supraveghere vamale au fost calculate incepand cu data de 07.10.2006, iar pentru drepturile vamale aferente bunurilor pentru care nu a incheiat regimul vamal suspensiv in termenul stabilit de autoritate vamala, majorarile de intarziere au fost calculate incepand cu data de 03.01.2007.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatarile organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control, se retin urmatoarele:

Referitor la suma totala de lei din care suma de lei reprezinta TVA in vama si suma de lei reprezinta majorari de intarziere aferente, ***cauza supusa solutionarii este legalitatea incheierii regimului de antrepozit vamal prin emiterea deciziei de regularizare a situatiei pe***

numele titularului de regim suspensiv in conditiile in care regimul nu a fost incheiat in termenul aprobat , respectiv marfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamale.

In fapt, SC x SRL a solicitat si obtinut prin cererea de autorizare pentru functionarea unui antrepozit vamal de tip E nr. , inregistrata la Biroul vamal Brasov, autorizatia de antrepozit vamal nr. , avand ca termen de depozitare 12 luni de la data emiterii acesteia.

De asemenea, societatea a obtinut aprobarea de scutire la obligatia garantarii datoriei vamale nr. , cu valabilitate pana la data de 31.12.2006.

Marfurile introduse in regim de antrepozit vamal cu declaratiile vamale de antrepozitare au fost sustrate de sub supraveghere vamala in data de 06.10.2006, asa cum rezulta din plangerea penala depusa la Politia Municipiului Brasov de catre reprezentantii SC x SRL.

Pentru marfurile introduse in regim de antrepozit vamal cu declaratiile vamale de antrepozitare nr. societatea nu a incheiat regimul vamal de antrepozitare in termenul acordat de autoritatea vamala, respectiv pana la data de 31.12.2006.

In drept, art. 101 din din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare la data obtinerii autorizatie de antrepozit vamal si la data depunerii de catre contestatoare a declaratiilor vamale de antrepozit, precizeaza:

() Prin antrepozit vamal se în elege locul aprobat de autoritatea vamala, aflat sub controlul acesteia, în care marfurile pot fi depozitate. În aprobarea data de autoritatea vamala se stabileste o termenul în cadrul caruia titularul de antrepozit este obligat sa solicite acordarea unui nou regim vamal.

De asemenea art. 104 din acelasi act normativ, stipuleaza:

D inatorul antrepozitului vamal este administratorul oi gestionarul marfurilor depozitate în acesta oi are, fa a de autoritatea vamala, urmatoarele obliga ii:

[...]

b) sa asigure supravegherea marfurilor, astfel încât sa nu fie posibila sustragerea acestora de sub controlul vamal;

La art. 173 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 se prevede:

() Daca pâna la expirarea termenului de antrepozitare vamala marfurile nu au primit o alta destina ie vamala, autoritatea vamala, din oficiu, încheie regimul vamal de antrepozit oi încaseaza taxele vamale oi drepturile de import, pe baza unui act constatator.

Din analiza textelor legale citate mai sus, rezulta ca detinatorul antrepozitului vamal si titularul declaratiilor de antrepozitare vamala are obligatia de a asigura supravegherea marfurilor, astfel încât sa nu fie posibila sustragerea acestora de sub controlul vamal si de asemenea, sa solicite autoritatii vamale acordarea pentru marfurile antrepozitate a unui nou regim vamal, in cadrul termenului aprobat.

Astfel, pentru marfurile introduse in regim de antrepozit vamal cu declaratiile vamale de antrepozitare nr. si care au fost sustrate de sub supraveghere vamala in data de 06.10.2006, datoria vamala a luat nastere conform art.143 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, care prevede:

(1) Datoria vamala ia nastere, în cazul în care marfa a fost sustrasa de la supravegherea vamala, din acel moment.

Referitor la declaratiile vamale de antrepozitare nr. , pentru care societatea nu a incheiat regimul vamal de antrepozitare in termenul acordat de autoritatea vamala, respectiv pana la data de 31.12.2006, datoria vamala ia nastere in conformitate cu prevederile art. 144 alin 1 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei:

***(1) Datoria vamala ia nastere oi în urmatoarele cazuri:
b neîndeplinirea uneia dintre condi iile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;***

Astfel, avand in vedere ca societatea nu si-a indeplinit obligatiile ce decurgeau din calitatea sa de detinator al antrepozitului vamal si titular al regimului vamal de antrepozitare sub care a fost plasata marfa, in mod legal organele vamale au stabilit in sarcina contestatoarei, drepturile vamale aferente marfurilor sustrate si marfurilor pentru care nu a incheiat regimul de antrepozitare in termenul aprobat de autoritatea vamala.

Referitor la sustinerea societatii ca trimiterile organelor vamale la Legea nr. 86/2006 si regulamentul de aplicare a acesteia sunt neintemeiate si nu pot fi primite acesta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat prin actul de control organele vamale au invocat prevederile din Legii nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare la data initierii operatiunilor, aratand ca acestea se regasesc si in Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare incepand cu data de 20.06.2006.

Referitor la sustinerea societatii ca o parte din bunuri au fost sustrate de catre doi din asociatii francezi, impotriva carora a fost depusa plangere penala la organul de politie competent, care efectueaza cercetari

sub aspectul savarsirii infractiunii de furt de catre cei doi asociati, astfel ca in speta sunt aplicabile prevederile art. 143 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei in sensul ca persoanele care au savarsit sustragerea devin debitorii obligatiei vamale, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat in lipsa unei hotarari judecatoresti definitive cu privire la stabilirea persoanei vinovate, organele vamale in mod legal s-au indreptat impotriva titularului de regim.

Mai mult, in cadrul raspunderii solidare creditorul se poate indrepta impotriva oricaruia dintre debitori in vederea recuperarii creantei sale.

Referitor la sustinerea societatii ca potrivit art. 131 alin 2 si alin 4, respectiv art. 144 alin 1 lit a din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile ulterioare, este scutita de la plata taxei pe valoarea adaugata livrarea de bunuri amplasate intr-un antrepozit vamal, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat aceste prevederi se aplica unor bunuri aflate in regim vamal suspensiv, in speta regim vamal de antrepozitare. Or, in speta de fata datoria vamala a luat nastere tocmai pentru faptul ca regimul vamal de antrepozitare nu mai putea fi mentinut intrucat societatea nu si-a indeplinit obligatiile asumate la acordarea acestui regim, respectiv o parte din marfuri au fost sustrate de la supraveghere vamala iar pentru celelalte marfuri societatea nu a solicitat autoritatii vamale acordarea unui nou regim vamal, in cadrul termenului aprobat si nici nu si-a prelungit termenul din autorizatia de antrepozitare.

Mai mult, sustragerea de la supraveghere vamala si respectiv neacordarea pentru marfurile antrepozitate a unui nou regim vamal, in cadrul termenului aprobat nu pot constitui livrare de bunuri in sensul art. 128 alin1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal care prevede:

" rin livrare de bunuri se în elege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar catre o alta persoana, direct sau prin persoane care ac ioneaza în numele acestuia", astfel ca nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei nici invocarea de catre societate a prevederilor art. 141 alin 2 lit b din Codul Fiscal.

Avand in vedere cele de mai sus se va respinge ca neintemeiata contestatia societatii pentru suma de lei reprezentand TVA in vama.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere stabilite prin decizia de regularizare a situatiei nr. incheiata de reprezentantii Autoritatii Nationale a Vamilor, acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut ca datorat debitul in suma de lei reprezentand TVA in vama, aceasta datoreaza si majorarile de intarziere in suma de lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Nu poate fi retinuta afirmatia societatii ca majorarile de intarziere nu sunt calculate legal intrucat debitul principal nu ajunsese la

scadenta si nu a fost respectat modul de calcul prevazut la art. 120 din Codul de Procedura Fiscala referitor la ziua de plecare in calculul majorarilor de intarziere intrucat scadenta drepturilor vamale stabilite in sarcina sa intervine, asa cum s-a aratat mai sus la data nasterii datoriei vamale, respectiv data sustragerii de la supraveghere vamala a marfurilor, 06.10.2006 si respectiv data expirarii termenului de antrepozitare vamala, 31.12.2006.

De asemenea, se retine ca organele vamale au calculat majorarile de intarziere aferente drepturilor vamale incepand cu ziua urmatoare termenului de scadenta, respectiv incepand cu data de 07.10.2006 pentru drepturile vamale aferente marfurile sustrate de la supraveghere vamale si respectiv incepand cu data de 03.01.2007 pentru drepturile vamale aferente marfurilor pentru care regimul vamal suspensiv nu a fost incheiat in termenul aprobat, in conformitatea cu dispozitiile actelor normative care reglementeaza calculul de accesorii.

In acest sens la art. 120 alin. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se precizeaza ca *" ajorarile de întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta oi pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv".*

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art. 101, art. 104, art. 143, art. 144 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, art.210 si art.216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SC X SRL pentru suma totala de lei din care suma de lei reprezinta TVA in vama si suma de 305.899 lei reprezinta majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel Brasov, in termen de 6 luni de la data comunicarii.